

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424010302
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4424010302.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Dušana Špireka v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno e/, odsek 3 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona a s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.11.2025, sp. zn. 3T/29/2024, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17.02.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX z a m i e t a , pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom bol obžalovaný A. B. (ďalej len obžalovaný), uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno e/, odsek 3 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona a s poukazom na § 38 odsek 3 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že :

ako druh poškodenej B. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., od marca 2023 do 16.1.2024 na ubytovni na ulici D. E. XX F. C., na ubytovni na ulici G. X F. H., na ubytovni na ulici I. J. E. X F. H., v obydlí domu na ulici G. X F. C., ktoré ubytovne a dom spoločne obývali, ako aj na verejných priestoroch, fyzicky a psychicky napádal svoju družku B. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C., ktorú opakovane pravidelne 3 až 4krát do týždňa bil rukami, nohou zo stoličky po nohách, kopal ju do rozkroku, do nôh, pričom tieto fyzické útoky vznikali najmä preto, že obžalovaný nemal dostatok peňazí a zo žiarlivostných dôvodov v súvislosti s jej predchádzajúcim partnerom C. B., taktiež ju opakovane verbálne ponižoval s tým, že jej nadával do kuriev, šlapiek, tiež ju zamykal na ubytovni, aby nikam nešla bez neho, po obdržaní výplaty B. A., tieto financie od nej všetky zobral, s ktorými následne on disponoval, pričom si uzurpoval právo s nimi nakladať, v mesiaci marec 2023 na ubytovni na adrese C., D. E. XX pichol B. A. nožom do ľavého stehna, pod sedacím svalom, pričom jej týmto konaním spôsobil bodné poranenie zadnej strany stehna pod sedacím svalom s dobou liečby a práceneschopnosti 14 dní, ktoré poranenie zanechalo na stehne poškodenej jazvu o rozmeroch 2x0,2 cm, následne po odchode a po opätovnom návrate k obžalovanému ju obžalovaný zbil, ďalej tiež dňa 14. mája 2023, ju chytil pri predajni Billa v C., na ulici K. H., kde ju zbil a rozbil jej mobilný telefón zn. Huawei, čiernej farby, tiež v mesiaci november 2023 na ubytovni v Bratislave ju udrhel gitarou do oblasti pravého stehna, pričom gitaru na nej zlomil a spôsobil jej veľký hematóm na bočnej strane pravého stehna a tiež do nej kopal, pravidelne sa jej a jej rodine vyhrážal, že ju zabije, rozseká, pričom z týchto jeho vyhrážok mala poškodená strach o život svoj a svojej rodiny, tiež dňa 15.1.2024 v čase okolo 22.00 hodine v C. na adrese G. E. X dal obžalovaný B. A. počas spoločnej hádky dve facky, hodil po nej mobilný telefón a ovládač na televíziu, vyčítal jej, že nechce s ním mať sex, pričom toto konanie obžalovaného vyvrcholilo dňa 16.1.2024 v čase okolo 10.00 hod.,

kedy v C. počas cesty zo zamestnania domov na adresu C., G. E. X poškodenú obžalovaný bezdôvodne opakovane kopol do rozkroku a tiež do pravej nohy v oblasti stehna, čím obžalovaný týmto konaním v danom období spôsobil poškodenú B. A. rôzne podliatiny na tele a zvýšenú mieru stresu a obavnosti, čo malo negatívny vplyv na jej psychické zdravie, pričom tiež dôsledkom tohto konania obžalovaného došlo u poškodenej k adaptačnej poruche s diagnózou F 43.2 a svojím konaním obžalovaný tiež spôsobil majetkovú škodu B. A. rozbitím jej mobilného telefónu zn. Huawei, čiernej farby, vo výške 30 eur, a tohto konania sa obžalovaný dopúšťal hoci bol dňa 7.9.2022 uznesením Okresného soudu v Třebíči, sp.zn. 13PP/115/2022-46 zo dňa 7.9.2022 právoplatného dňa 7.9.2022, podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného soudu Liberec zo dňa 5.2.2021 sp. zn. 3T/9/2021 a trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného soudu Most zo dňa 29.5.2020 sp. zn. 7T/190/2019 v spojení s uznesením Okresného soudu Most zo dňa 19.8.2021 sp. zn. 7T/190/2019 so skúšobnou dobou do 7.9.2027, a tohto konania sa dopúšťal obžalovaný napriek tomu, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného soudu v Mostě, sp.zn 7T/190/2019-373 zo dňa 29.5.2020, právoplatným dňa 3.8.2020 v spojení s uznesením Krajského soudu v Ústí nad Labem 6To 224/2020-402 zo dňa 3.8.2020 odsúdený Okresným soudem v Moste za zločin týrania osoby žijúci ve společném obydlí podľa § 199 odsek 1, odsek 2 písmeno d) trestného zákonníka České republiky, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Za to mu súd I. stupňa uložil :

- podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, (pri nezistení okolností poľahčujúcich podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmena h), písmena m) Trestného zákona), s poukazom na § 42 odsek 1 Trestného zákona s použitím zásad podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona súhrnný a úhrnný trestu odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, podľa § 48 odsek 2 písmena b) Trestného zákona ho na jeho výkon zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia,
- podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bardejov, spisová značka 21T/68/2024-109, ktorý bol vydaný 10.12.2024 a obvinenému doručený dňa 15.1.2025, právoplatný dňa 4.2.2025 a zároveň aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení (chýba proti ktorým výrokom č.l. 1044), odvolaním napadol obžalovaný. V jeho písomných dôvodoch, prostredníctvom obhajkyne uviedol, že napáda všetky jeho výroky. Vytýkal súdu I. stupňa nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie vecí, keď sa nevysporiadal s jeho argumentami a námietkami, ktoré uvádzal už pri predchádzajúcom odvolaní. Poškodená v čase podania trestného oznámenia a výsluchu bola preukázateľne pod vplyvom návykových látok a klamala. Poukazoval na závery znalkyne G. B. o tom, že všeobecná schopnosť poškodenej vierohodne vypovedať je znížená, u poškodenej zistil sklony ku klamstvu a jej výpoveď sa mu javí byť vierohodná. Znalkyňa G. B. u poškodenej nezistila znaky traumatizácie v dôsledku ich vzájomných konfliktov ani znakov typických pre osoby – obe domáceho násillia. Svedkyne A. a L. sú len nepriamymi svedkami, ktoré vypovedali o tom, čo sa dozvedeli od poškodenej po tom, čo podala trestné oznámenie. Ani jeden z nich nemal vedomosť o skutku, i keď žili s nimi v spoločnej domácnosti. Svedkovia B. a C. nemohli mať dlhodobú vedomosť o ich spoločnom spoluzití s poškodenou, pretože s nimi bývali v ubytovni 3 až 4 mesiace od februára 2023. Nepoprel existenciu vzájomných hádok s poškodenou. Peniaze posielala poškodená na jeho účet, keď bola v Nemecku. Výpoveď svedka H. je len sprostredkovaná, pričom svedok B. vypovedal, že sa o poškodenú staral a kúpil jej čo chcela. Poškodená samostatne hospodárila s financiami, čo vyplýva z výpovedí svedkov M., ktorí nie sú s ním v žiadnom rodinnom ani inom obdobnom vzťahu. Nebol produkovaný žiaden dôkaz, že by na poškodenú vyvíjal psychický nátlak na dialku.

Na verejnom zasadnutí:

- obžalovaný zotrval na dôvodoch odvolania s tým, že súd I. stupňa v konaní neodstránil chyby vytýkané odvolacím súdom a nedal odpoveď na všetky jeho námietky, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby,
- prokurátor napadnutý rozsudok považoval za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, súd I. stupňa po vrátení veci odstránil vytýkané nedostatky, vysporiadal sa s obhajobou obžalovaného, hodnovernosťou výpovedí svedkov, u svedkov M. okrem príbuzenského pomeru poukázal aj na ďalšie

skutočnosti, niet dôvodu pochybovať o objektivite znaleckých posudkov a preto odvolanie nepovažoval za dôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, limitovaný zásadou reformatio in peius, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd v rámci uvedenej prieskumnej povinnosti zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a to všetko za dodržania určitých zásad tzv. kontradiktórneho procesu zakomponovaných do Trestného poriadku. Pri tomto postupe sa nedopustil takých chýb, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Jeho postup bol súladný s predchádzajúcim uznesením odvolacieho súdu pod sp. zn. 1To/47/2024 až na zistenie stavu veci ohľadne osvedčenia sa obžalovaného vo veci OS Most sp. zn. 7T/190/2019. Dokazovanie v tomto smere doplnil odvolací súd a zistil, že uznesením OS Most zo dňa 19.8.2021 v spojení s uznesením KS Ústí nad Labem sp. zn. 5To 224/2021 z 9.9.2021 bolo rozhodnuté o neosvedčení odsúdeného v skúšobnej dobe a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, ktoré aj následne vyhodnotil. V tomto jeho postupe, ktorý zodpovedá § 2 ods. 12 Tr. por., odvolací súd nezistil žiadne pochybenia. Odvolacie námietky obžalovaného v podstate predstavujú opakovanie spôsobu jeho obhajoby, ktorú predniesol v konaní pred súdom I. stupňa.

Spáchanie žalovaného skutku je obžalovanému preukázané priamym dôkazom – výpoveďou poškodenej B. A., ktoré vcelku podrobne a konzistentne popísala spôsob, formu aj čas trvania konania obžalovaného voči nej. Zo žiadneho dôkazu nevyplyva, že by pri svojich výsluchoch v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom bola jej výpoveď alebo jej osoby ovplyvnená nejakými vonkajšími faktormi majúcimi vplyv na pravdivosť jej výpovede. Aj zo znaleckého posudku A. H. vyplýva, že adaptačná porucha u nej vznikla len v dôsledku konania obžalovaného. Zo znaleckého posudku G. N. B. vyplýva, že táto je schopná správne vnímať, pamätať si a reprodukovať udalosti a okolnosti, ktoré prežila, i keď pripustila určité časové a priestorové diskrepancie. Aj podľa názoru odvolacieho súdu takéto určité diskrepancie nemôžu spochybníť celkovú usvedčujúcu výpoveď poškodenej. Správne súd I. stupňa poukázal aj na podporné dôkazy a to výpovede svedkov O. A., B. L., G. H., čiastočne svedka G. B., G. C. a P. B.. Pretože právne úvahy súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a úplne tak na ne v podrobnostiach len odkazuje (strana 15-21). Napadnutý rozsudok ani jeho odôvodnenie nie je možné považovať za nesprávne len preto, že sa obžalovaný nestotožňuje s týmto obsahom.

Súd I. stupňa po správnom vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k správnym a úplným skutkovým zisteniam tak, ako sú popísané v tzv. skutkovej vete výroku o vine a správne zistil, že obžalovaný svojim konaním naplnil formálne znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, písmeno e/, odsek 3 písmeno c/, písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/ Trestného zákona a s poukazom na § 38 odsek 3 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Preskúmaním výroku o treste odvolací súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu odňatia slobody v jeho nepodmienečnej forme a jeho výmery poukázal na dôkazy a fakty, ktoré zistil (strana 22), správne prihliadol na spôsob a dobu spáchania činu, s poukazom na § 34 Tr. zák. prihliadol obligatórne aj na nezistené poľahčujúce a zistené priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), h) Tr. zák., recidívu obžalovaného, ktorá charakterizuje ním vedený kriminálny spôsob života v minulosti, v rámci ktorého sa dopustil obdobnej trestnej činnosti, v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody. Z uvedeného vyplýva, že ani výkon predchádzajúcich trestov u neho nespĺnil svoj prevýchovný účel, obžalovaný sa nenapravil a opätovne spáchal úmyselnú trestnú činnosť.

S poukazom na správne právne úvahy a právne závery súdu I. stupňa, doplnené o horeuvedenú argumentáciu, odvolací súd považoval výrok o súhrnnom treste (ktorý je vždy aj trestom úhrnným) za správny a plne zákonný, v žiadnom prípade nie za trest neprimerane prísny (§ 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por.) a okrem uvedených právnych úvah ani vzhľadom na zákonom upravenú trestnú sadzbu (9 rokov a 8 mesiacov až 15 rokov odňatia slobody), keďže mu bol uložený trest na samej dolnej hranici tejto sadzby. Výrazné negatívne fakty ohľadne osoby obžalovaného s poukazom na recidívu trestnej činnosti odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody vo vyššej výmere, čo odvolací súd nemohol napraviť vzhľadom na prekážku vyplývajúcu zo zásady reformatio in peius, pretože odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného nepodal.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody súd I. stupňa obžalovaného správne podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu ktoréhokoľvek z výrokov napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)